

Sygn. VPa 80/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2017 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska (spr.)

Sędziowie: SSO Magdalena Marczyńska

SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa B. Z.

przeciwko (...)Nr (...) w P.

o ustalenie zatrudnienia na pełnym etacie, urlop zdrowotny

na skutek apelacji pozwanego (...)Nr (...) w P. od wyroku Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb.

z dnia 21 czerwca 2016r. sygn. IV P 151/15

- 1. oddala apelację,**
- 2. zasądza od pozwanego (...)Nr (...) w P. na rzecz powoda B. Z. kwotę 120,00 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.**

Sygn. akt V Pa 80/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 30 listopada 2015 roku powód B. Z. wniósł o zobowiązanie pozwanego (...) Nr (...) w P. do złożenia oświadczenia woli o udzieleniu powodowi urlopu dla poratowania zdrowia od dnia 1 września 2015 roku do dnia 31 sierpnia 2016 roku oraz o ustalenie zatrudnienia powoda w roku szkolnym 2015/2016 w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku nauczyciela matematyki i informatyki, przywracając powodowi zatrudnienie w dotychczasowych warunkach pracy przy uwzględnieniu właściwych kryteriów w zakresie ograniczenia zatrudnienia nauczycieli na podstawie art. 22 ust. 2 Karty Nauczyciela.

W piśmie z dnia 15 lutego 2016 roku powód rozszerzył powództwo wskazując, iż wnosi uzupełnienie pozwu o roszczenie o wynagrodzenie za czas pozostawania na urlopie dla poratowania zdrowia.

Na rozprawie w dniu 16 lutego 2016 roku pełnomocnik pozwanego Zespołu Szkół wniósł w pierwszej kolejności o odrzucenie pozwu, a następnie z ostrożności procesowej o oddalenie powództwa.

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2016 roku Sąd oddalił wniosek pozwanego o odrzucenie pozwu.

Zażalenie pozwanego zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 27 kwietnia 2016 roku w sprawie V PZ 10/16.

Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2016 roku, w sprawie sygn. akt IV P 151/15 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim udzielił powodowi urlopu dla poratowania zdrowia na okres od dnia 1 września 2015 roku do dnia 31 sierpnia 2016 roku (punkt 1 sentencji wyroku), oddalił powództwo w pozostałej części (punkt 2 sentencji wyroku) oraz zniósł koszty między stronami (punkt 3 sentencji wyroku).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Powód B. Z. został zatrudniony w Zespole Szkół Zawodowych nr (...) od dnia 1 września 1994 roku jako nauczyciel matematyki w wymiarze 12 godzin tygodniowo.

Od 1995 roku pozwany działa jako Zespół Szkół (...).

Od dnia 1 lutego 1995 roku powód został zatrudniony w wymiarze 16 godzin tygodniowo jako nauczyciel matematyki i informatyki.

Od dnia 1 września 1995 roku powód został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy.

Powód B. Z. jest zatrudniony jako nauczyciel mianowany od września 2000 roku.

Od dnia 1 września 2002 roku pozwany działa jako (...)nr (...) w P., a od dnia 1 września 2009 roku jako (...)w P..

W dniu 27 maja 2015 roku pozwany pracodawca złożył powodowi pismo, w którym zawarł propozycję ograniczenia zatrudnienia w trybie art. 22 ust. KN, proponując zatrudnienie w wymiarze 9 godzin zajęć tygodniowo i proporcjonalne zmniejszenie wynagrodzenia do wysokości 1.325,50 PLN.

W piśmie z dnia 28 maja 2015 roku powód wskazał, iż wyraża zgodę na ograniczenie jego zatrudnienia i proporcjonalnego zmniejszenia wynagrodzenia w przypadku zaistnienia braku możliwości przydzielenia mu pełnego wymiaru zajęć, licząc na pozostawienie zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy.

W piśmie z dnia 24 sierpnia 2015 roku powód wniósł o przydzielenie mu pełnego etatu w zakresie nauczania matematyki na nadchodzącym roku szkolnym 2015/2016 w związku rezygnacją z zatrudnienia nauczyciela matematyki T. S..

Orzeczeniem lekarskim nr (...) z dnia 31 sierpnia 2015 roku stwierdzono, iż powód ze względu na stan zdrowia wymaga udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia na okres od dnia 1 września 2015 roku do dnia 31 sierpnia 2016 roku.

W dniu 31 sierpnia 2015 roku powód u pracodawcy złożył wniosek o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia.

W piśmie z dnia 9 września 2015 roku pracodawca odmówił powodowi udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia ponieważ nie spełniał w jego ocenie warunków wynikających z art. 73 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela.

W piśmie z dnia 20 maja 2016 roku pozwany Zespół Szkół złożył powodowi oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy za wypowiedzeniem.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd I instancji ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy i aktach osobowych powoda, w tym: oświadczenia powoda z dnia 28 maja 2015 roku w przedmiocie wyrażenia zgody na ograniczenie zatrudnienia w braku możliwości przydzielenia pełnego wymiaru zajęć, wniosku powoda z dnia 24 sierpnia 2015 roku o przydzielenie pełnego etatu w zakresie nauczania matematyki, orzeczenia lekarskiego z dnia 31 sierpnia 2015 roku, wniosku powoda z dnia 31 sierpnia 2015 roku o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia,

odpowiedzi pozwanego z dnia 9 września 2015 roku na wniosek powoda o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia, oświadczenie pozwanego z dnia 20 maja 2016 roku o wypowiedzeniu stosunku pracy.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał roszczenia powoda za zasadne w części.

Na wstępie Sąd I instancji wskazał, że w przedmiotowy m postępowaniu powód zgłosił ostatecznie następujące roszczenia:

- o zobowiązanie pozwanego (...)Nr (...) w P. do złożenia oświadczenia woli o udzieleniu powodowi urlopu dla poratowania zdrowia od dnia 1 września 2015 roku do dnia 31 sierpnia 2016 roku,

- o ustalenie zatrudnienia powoda w roku szkolnym 2015/2016 w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku nauczyciela matematyki i informatyki, przywracając powodowi zatrudnienie w dotychczasowych warunkach pracy uwzględnieniu właściwych kryteriów w zakresie ograniczenia zatrudnienia nauczycieli i pozwanego na podstawie art., 22 ust. 2 Karty Nauczyciela,

- o wynagrodzenie za czas pozostawania na urlopie dla poratowania zdrowia.

W ocenie Sądu Rejonowego spór między stronami sprowadzał się do ustalenie charakteru decyzji dyrektora o udzieleniu urlopu czy jest on decyzją o charakterze konstytucyjnym, czy też ma charakter deklaratoryjny, czy ma charakter uznaniowy czy też przy spełnieniu warunków dyrektor jest zobowiązany do udzielenia urlopu.

Zdaniem Sądu I instancji kwestia ta została rozstrzygnięta w judykaturze i doktrynie prawa pracy - vide Karta Nauczyciela. Komentarz; J. J., LexisNexis 2014. Sąd Rejonowy podniósł, że formalną przesłankę udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia stanowi wniosek nauczyciela. O potrzebie udzielenia nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia orzeka lekarz ubezpieczenia zdrowotnego leczący nauczyciela (dalej: lekarz), zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z 27 października 2005 r. w sprawie orzekania o potrzebie udzielenia nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia (Dz. U. Nr 233, poz. 1991). Lekarz wydaje orzeczenie na podstawie: wyników przeprowadzonego przez siebie badania lekarskiego, wyników badań pomocniczych lub konsultacji specjalistycznych - jeżeli uzna takie badania lub konsultacje za niezbędne, dokumentacji medycznej z przebiegu dotychczasowego leczenia. Nauczyciel zwolniony jest z obowiązku ponoszenia kosztów związanych z orzekaniem o stanie jego zdrowia. Od treści orzeczenia wraz z uzasadnieniem nauczyciel i dyrektor szkoły zatrudniającej nauczyciela mogą wnieść odwołanie. Termin do wniesienia odwołania wynosi 14 dni i liczony jest od dnia otrzymania orzeczenia przez odwołującego. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem lekarza, który wydał orzeczenie, do organu odwoławczego, tj. wojewódzkiego ośrodka medycyny pracy właściwego ze względu na miejsce wydania orzeczenia. Orzeczenie organu odwoławczego jest ostateczne. Wzór orzeczenia lekarskiego oraz wzór orzeczenia organu odwoławczego stanowią załącznik do rozporządzenia. Ewidencję orzeczeń prowadzą lekarze i organy odwoławcze.

Kontynuując swój wywód Sąd Rejonowy podał, że orzeczenie o potrzebie udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia nauczyciel przedkłada dyrektorowi szkoły, co aktualizuje po stronie dyrektora szkoły obowiązek udzielenia nauczycielowi tego urlopu. Decyzja dyrektora szkoły nie ma charakteru decyzji uznaniowej i fakultatywnej. Sąd I instancji podkreślił, że użycie w treści art. 73 ust. 1 zdanie pierwsze Karty Nauczyciela sformułowania, że dyrektor szkoły „udziela urlopu”, jest na tyle jednoznaczne i kategoryczne, że nie pozostawia pracodawcy żadnego luzu decyzyjnego. Powołując się na wyroki Sądu Najwyższego (wyrok SN z 19 kwietnia 2012 r., II PK 204/2011. Lexis.pl nr 4974052; zob. także wyrok SN z 19 września 1996 r., I PRN 70/96. OSNAPiUS 1997, nr 7, poz. 113, Lexis.pl nr 314286), Sąd I instancji wskazał, że udzielenie urlopu zgodnie z treścią orzeczenia lekarskiego stanowi więc przedmiot roszczenia pracowniczego, które w razie bezprawnej odmowy pracodawcy może być dochodzone na drodze sądowej, przy czym wyrok

ustalający obowiązek złożenia przez pracodawcę oświadczenia o udzieleniu urlopu zastępuje takie oświadczenie.

Reasumując, Sąd Rejonowy stwierdził, że w przypadku złożenia przez nauczyciela wniosku o urlop dla poratowania zdrowia i spełnienia przez niego wymogów z art. 73 KN dyrektor szkoły jest zobowiązany do udzielenia urlopu.

Sąd I instancji skonkludował, iż w dniu 31 sierpnia 2015 roku powód spełniał wymogi sporządzone w art. 73 ust. 1 Karty Nauczyciela, ponieważ zatrudniony był wówczas w pełnym wymiarze czasu pracy, na czas nieokreślony i legitymował się stażem pracy „na pełen etat”. Sąd I instancji wywiódł, że powód uzyskał zaświadczenie lekarskie wskazujące na wymóg udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia na okres od dnia 1 września 2015 roku do dnia 31 sierpnia 2016 roku. Powyższe zaś wedle Sądu Rejonowego skutkowało powstaniem po stronie dyrektora pozwanego Zespołu Szkół obowiązku udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia.

Dlatego też Sąd Rejonowy uznał powództwo w tym zakresie i udzielił powodowi urlopu dla poratowania zdrowia na okres od dnia 1 września 2015 roku do dnia 31 sierpnia 2016 roku (punkt 1 sentencji wyroku).

Odnosząc się do pozostałych roszczeń powoda Sąd Rejonowy zauważył, iż roszczenie o wynagrodzenie za czas pozostawania na urlopie dla poratowania zdrowia należy z jednej strony uznać za nienależycie sprecyzowane, a z drugiej strony za przedwczesne. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie wskazał wysokości żądanego roszczenia, nie przedstawił składników wynagrodzenia otrzymywanego uprzednio przez powoda i ich wysokości co uniemożliwia ustalenia wysokości dochodzonych kwot. Roszczenie to jest w mniemaniu Sądu I instancji przedwczesne bowiem dopiero prawomocne przyznanie prawa do urlopu dla poratowania zdrowia rodzi po stronie pracodawcy obowiązek wypłaty wynagrodzenia z tego tytułu. Sąd Rejonowy wyjaśnił, że dopiero w przypadku nierealizowania tego obowiązku powstaje roszczenie o zapłatę wynagrodzenia, które musi być sprecyzowane co do wysokości.

W dalszej kolejności Sąd I instancji podał, że o ile doktryna prawa pracy oraz judykatura wskazują na dopuszczalność roszczenia o ustalenie prawa do urlopu dla poratowania zdrowia opartego na art. 189 k.p.c. w zw. z art. 73 Karty Nauczyciela to brak jest możliwości zastosowania do sytuacji powoda normy art. 47 k.p., która jest immanentnie związana z roszczeniem o przywrócenie do pracy, jako roszczenie akcesoryjne i brak jest podstaw do jej stosowania przez analogię do innych instytucji prawnych.

Powyższe skutkuje w mniemaniu Sądu Rejonowego uznaniem, iż roszczenie o wynagrodzenie, jako z jednej strony przedwczesne, a z drugiej nie sprecyzowane, podlega oddaleniu.

Tak samo, w ocenie Sądu I instancji, za bezzasadne należało uznać zgłoszone przez powoda roszczenie o ustalenie zatrudnienia powoda w roku szkolnym 2015/2016 w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku nauczyciela matematyki i informatyki i przywrócenie powodowi zatrudnienia w dotychczasowych warunkach pracy przy uwzględnieniu właściwych kryteriów w zakresie ograniczenia zatrudnienia nauczycieli i pozwanego na podstawie art., 22 ust. 2 Karty Nauczyciela. Sąd Rejonowy wskazał, że roszczenie powoda jest oparte na art. 189 k.p.c., który jest normą szczególną.

Sąd I instancji podniósł, że powództwo o ustalenie uregulowane jest przepisem art. 189 k.p.c. Musi ono odpowiadać określonym warunkom, a mianowicie: 1) w drodze takiego powództwa można żądać tylko ustalenia istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa; 2) powództwo o ustalenie może wytoczyć ten, kto ma interes prawny w tym ustaleniu; 3) powództwo o ustalenie może wytoczyć podmiot, który ma czynną legitymację.

Interes prawny w rozumieniu art. 189 KPC występuje zdaniem Sądu Rejonowego wówczas, gdy istnieje niepewność stanu prawnego lub prawa. Powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 1987 roku, w sprawie sygn. akt III CRN 57/87, Sąd I instancji podał, że niepewność ta powinna być jednak obiektywna, tj. zachodzić według rozumnej oceny sytuacji, a nie tylko subiektywna, tj. według odczucia powoda interes ten należy rozumieć jako potrzebę

wprowadzenia jasności co do konkretnego stosunku prawnego lub prawa. Sąd Rejonowy podniósł, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz w doktrynie prawa pracy interes prawny jako przesłanka roszczenia z art. 189 k.p.c. rozumiany jest jako interes pracowniczy. Interpretacja interesu pracowniczego przyjęta przez Sąd Najwyższy obejmuje zaś szeroki zakres roszczeń pracowniczych (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 4 listopada 2008 roku, II PK 89/08)

W ocenie Sądu I instancji brak jest podstaw do stwierdzenia u powoda niepewności co do jego stanu prawnego. Powodowi złożono propozycję ograniczenia wymiaru czasu pracy, powód tą propozycję przyjął składając stosowane oświadczenie woli. Sąd Rejonowy uznał, że zarówno przed wytoczeniem niniejszego postępowania jak i w jego trakcie powód nie uchylił się od skutków złożonego oświadczenia woli.

W tym miejscu Sąd Rejonowy wskazał na zawarty w wywodzie pełnomocnika powoda pogląd, iż udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia skutkuje bezprzedmiotowością uprzednio dokonanego zmniejszenia wymiaru czasu, który miałby dotyczyć okresu objętego urlopem. Pogląd ten oraz szczegółowy wywód Sąd I instancji uznał za zasadny, bez konieczności jego powtarzania w uzasadnieniu orzeczenia.

W konsekwencji powyższe roszczenie o ustalenie Sąd Rejonowy uznał za bezzasadne i podlegające oddaleniu (punkt 2 sentencji wyroku).

Biorąc pod uwagę wynik postępowania - uwzględnienie części powództwa i odmowa uwzględnienia części powództwa - Sąd I instancji zniósł koszty postępowania między stronami (punkt 3 sentencji wyroku).

Powyższy wyrok w całości zaskarżył apelacją pozwany zarzucając:

- orzekanie przez sąd powszechny w sprawie administracyjnej,
- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na uznaniu, że powód posiadał uprawnienia do otrzymania urlopu dla poratowania zdrowia.

W oparciu o tak skonstruowane zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa, względnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie jako w całości bezzasadnej i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 7 lutego 2017 roku pełnomocnik pozwanego poparł apelację, a pełnomocnik powoda wniósł o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego jest bezzasadna gdyż wszystkie zawarte w niej zarzuty okazały się chybione.

Sąd Okręgowy podziela zarówno ustalony przez Sąd meriti stan faktyczny jak też zaprezentowany wywód prawny.

Nie ma racji apelujący, iż Sąd Rejonowy orzekał w sprawie administracyjnej, która nie podlega kognicji sądu powszechnego. W razie bowiem odmowy udzielania urlopu dla poratowania zdrowia nauczyciel może dochodzić swoich roszczeń w tym przedmiocie na drodze sądowej w trybie przepisów o postępowaniu odrębnym z zakresu prawa pracy.

Należy w tym miejscu podkreślić, iż wniosek zainteresowanego nauczyciela jest konieczną przesłanką formalną zastosowania instytucji urlopu dla poratowania zdrowia, a chociaż decyzja o uwzględnieniu wniosku należy do dyrektora szkoły, to w razie spełnienia przez wnioskodawcę ustawowych przesłanek nabycia prawa do urlopu jego

udzielenie jest w zasadzie obowiązkiem pracodawcy, skoro ustawodawca nie posłużył się kwantyfikatorem „może” udzielić, co czyniłoby decyzję dyrektora szkoły uznaniową.

Ma rację także Sąd Rejonowy, iż o potrzebie udzielenia nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia orzeka lekarz ubezpieczenia zdrowotnego leczący nauczyciela (dalej: lekarz), zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z 27 października 2005 r. w sprawie orzekania o potrzebie udzielenia nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia (Dz. U. Nr 233, poz. 1991). Lekarz wydaje orzeczenie na podstawie: wyników przeprowadzonego przez siebie badania lekarskiego, wyników badań pomocniczych lub konsultacji specjalistycznych - jeżeli uzna takie badania lub konsultacje za niezbędne, dokumentacji medycznej z przebiegu dotychczasowego leczenia. Nauczyciel zwolniony jest z obowiązku ponoszenia kosztów związanych z orzekaniem o stanie jego zdrowia. Od treści orzeczenia wraz z uzasadnieniem nauczyciel i dyrektor szkoły zatrudniającej nauczyciela mogą wnieść odwołanie. Termin do wniesienia odwołania wynosi 14 dni i liczony jest od dnia otrzymania orzeczenia przez odwołującego. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem lekarza, który wydał orzeczenie, do organu odwoławczego, tj. wojewódzkiego ośrodka medycyny pracy właściwego ze względu na miejsce wydania orzeczenia. Orzeczenie organu odwoławczego jest ostateczne. W judykaturze podkreśla się, że skoro z brzmienia przepisu art. 73 ust. 1 Karty Nauczyciela wynika, iż urlop dla poratowania zdrowia przysługuje nauczycielowi zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy, to znaczy, że w chwili wystąpienia z wnioskiem o jego udzielenie nauczyciel musi pozostawać w stosunku pracy.

Reasumując należy stwierdzić, że uregulowany w art. 73 Karty Nauczyciela urlop dla poratowania zdrowia jest szczególnym świadczeniem pracowniczym, zbliżonym do instytucji urlopu wypoczynkowego, przysługującym w ramach istniejącego indywidualnego stosunku pracy łączącego nauczyciela ze szkołą, a jego celem jest - przy zagwarantowaniu trwałości tego stosunku oraz możliwości korzystania przez pracownika z dotychczasowych uprawnień w zakresie wynagrodzenia i innych świadczeń pracowniczych, w tym socjalnych - zapewnienie nauczycielowi możliwości poddania się zalecanemu leczeniu dla odzyskania pełniej zdolności do pracy i kontynuowania zatrudnienia.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że nauczyciel ma prawo do pierwszego urlopu dla poratowania zdrowia po przepracowaniu co najmniej 7 lat w zawodzie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć, bezpośrednio przypadających przed datą rozpoczęcia urlopu dla poratowania zdrowia.

Sąd rejonowy oceniając sytuację powoda prawidłowo przyjął, iż spełnił on wszystkie ustawowe przesłanki .

Skoro z brzmienia przepisu art. 73 ust. 1 Karty Nauczyciela wynika, iż urlop dla poratowania zdrowia przysługuje nauczycielowi zatrudnionemu, to znaczy, że w chwili wystąpienia z wnioskiem o jego udzielenie nauczyciel musi pozostawać w stosunku pracy.

Prawidłowy jest w tej sytuacji pogląd Sądu Rejonowego, iż w dacie złożenia wniosku o urlop dla poratowania zdrowia dniu 31 sierpnia 2015 roku powód spełniał wszystkie wymogi sporządzone w art. 73 ust. 1 Karty Nauczyciela, ponieważ zatrudniony był wówczas w pełnym wymiarze czasu pracy, na czas nieokreślony i od 1 września 1995 r. pracował w pełnym wymiarze czasu pracy. Powód legitymował się także zaświadczeniem lekarskim wskazującym na wymóg udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia na okres od dnia 1 września 2015 roku do dnia 31 sierpnia 2016 roku. Powyższe zaś rodziło w ocenie Sądu Okręgowego obowiązek Dyrektora Zespołu Szkół udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia.

I o spełnieniu uprawnień wbrew pogładowi apelującego decyduje nie moment zapoznania się z wnioskiem przez dyrektora lecz data złożenia wniosku.

Reasumując Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej wykładni przepisu KN i należycie go zastosował przyjmując, iż powód spełnił wszystkie warunki do udzielenie mu urlopu dla poratowania zdrowia.

Sam fakt korzystania w tym okresie ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego , w postaci zasiłku chorobowego od 31 sierpnia 2015 r. do końca stycznia 2016 r. , a następnie ze świadczenia rehabilitacyjnego na co wskazywał pełnomocnik pozwanego w piśmie z dnia 6 lutego 2017 r. (k. 137) pozostaje bez wpływu na przedmiotowe rozstrzygnięcie. Choć bowiem cel urlopu i jak i jego charakter różni się zarówno w zakresie wysokości świadczenia jak i jego przesłanek od świadczeń z ubezpieczenia chorobowego to jednak odmowa udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia w sytuacji gdy nauczyciel nie odzyskał zdolności do pracy nie może go w żadnym razie pozbawiać środków do życia czy też obligować go do wykonywania pracy w czasie niezdolności do pracy. W przypadku więc uzyskania pozytywnej decyzji na drodze sądowej nastąpi rozliczenie tych świadczeń pomiędzy płatnikiem , pracownikiem i ZUS-em.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną i na podstawie art. 385 kpc orzekła jak w punkcie pierwszym sentencji.

O kosztach orzekł na podstawie art. 98 kpc.